

ק"פ 64110/05/21 - הגב' רביבו מרגלית נגד הוט - מערכות תקשורת בע"מ, הוט טלקום שותפות מוגבלת

בית משפט השלום בחיפה

ק"פ 64110-05-21 אלבז רביבו נ' הוט - מערכות תקשורת בע"מ ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט גיל קרזבום
הקובלת
נגד
הנאשמות
הגב' רביבו מרגלית באמצעות בא כוחה עו"ד מיכאל דינציס
1. הוט - מערכות תקשורת בע"מ
2. הוט טלקום שותפות מוגבלת באמצעות באת כוחן עו"ד
הילית כהן ועו"ד אריאל לאונה

החלטה

לפני בקשה מטעם הנאשמות לחייב את הקובלת בהוצאות הגנתן.

רקע וטענות הצדדים:

1. בתאריך 31.5.21 הוגשה כנגד הנאשמות קובלנה פלילית בעבירות לפי סעיפים 1, 2, (7), 2, (9) ו-5 לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א 1981 (בתאריך 29.06.21 הוגשה קובלנה מתוקנת).
2. בדיון שהתקיים בתאריך 24.10.21 עתרו הנאשמות לביטול הקובלנה. בהמשך, הצדדים השלימו טיעוניהם בכתב.
3. בתאריך 13.12.21 הוריתי על ביטול כתב הקובלנה. בהחלטתי הגעתי לכלל מסקנה, לפיה נפלו פגם ופסול מהותיים בכתב הקובלנה, אשר הוגש בחוסר סמכות ביחס לעובדות ועבירות שלא ניתן לבררן במסגרת הליך של קובלנה פלילית, תוך ניסיון לנצל לרעה הליכי בית משפט, במטרה להשיג הכרעה בתביעה האזרחית.
4. בתאריך 27.01.22 הגישה הקובלת ערעור לבית המשפט המחוזי על החלטתי הנ"ל (עק"פ 60924-01-22). בתאריך 12.04.22 הוגשה על ידי המערערת בקשה למחיקת הערעור ללא צו להוצאות, ובאותו המועד ניתנה החלטה על מחיקת הערעור.

עתירת הנאשמות לפסיקת הוצאות

5. עתירת הנאשמות מתייחסת להוצאות הגנתן בשתי הערכאות. לטענת הנאשמות הקובלנה הוגשה בחוסר תום לב משווע, ובהעדר כל בסיס עובדתי ומשפטי. הנאשמות הפנו להחלטת מחיקת הקובלנה, והדגישו את קביעות בית המשפט לפיהן הקובלנה הוגשה תוך ניצול הליכים משפטיים לרעה, ומתוך כוונה להפעיל לחץ פסול על הנאשמות בהליך פלילי לצורך השגת יתרון בהליך אזרחי מקביל. עוד נטען, כי הקובלת הגישה בקשות רבות אשר הגדילו את הוצאות הנאשמות. בנוסף נטען כי גם הליך הערעור הוסיף על הוצאות הנאשמות. לשיטת הנאשמות אין מקום להתחשב בנסיבותיה האישיות של הקובלת (כלכליות, בריאותיות וכד') מהטעם, שהקובלנה הוגשה על ידה חרף אותן נסיבות אישיות, והיה על הקובלת לשקול היטב את הגשת הקובלנה ותוצאותיה, בפרט נוכח העובדה שהקובלת בחרה להגיש את הקובלנה במקביל להליך אזרחי באותו עניין. עוד צוין, כי הקובלת הייתה מיוצגת באופן פרטי.

תגובת הקובלת

6. לשיטת הקובלת יש לדחות את הבקשה. הקובלת הפנתה להוראת סעיף 80 לחוק העונשין לפיה הטלת הוצאות תתאפשר רק במקרים בהם התברר שלא היה יסוד להגשת הקובלנה. הקובלת חזרה על טענתה לפיה הנאשמות הן אלו שגרמו לה לנזקים בלתי הפיכים. בנוסף הקובלת ביקשה להתחשב בנסיבותיה האישיות, בין היתר הפנתה למצבה הבריאותי הרופף, לנכותה ולכך שהיא סובלת מאי-כושר עבודה בגובה 100%. עוד הפנתה להליכי התנגדות לצוואה בעניין בעלה המנוח שנפטר לפני כ-3 שנים, הליך שתרם להתדרדרות משמעותית במצבה הבריאותי. בנוסף ציינה כי בנה הקטין נכה בשיעור 100%. בכל הקשור לגובה ההוצאות, ציינה כי במקרים דומים נפסקו הוצאות בסך 2215 ₪, ועל כל דיון סך נוסף של 694 ₪. לטענת הקובלת יש לנכות מסכומים אלו סך של 2215 ₪ בגין הנזקים שנגרמו לה בעקבות אי התייצבות הנאשמות לדיון הראשון. בנוסף טענה, כי נגרמו לה נזקים כלכליים במסגרת ההליכים האזרחיים בשל התיישנות תביעתה, והיא נאלצה לחזור בה מהליך הערעור על מנת לקבל בחזרה את כספי הפיקדון.

דין והכרעה:

7. בהתאם סעיף 80 לחוק העונשין: "משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור".

מכאן, שהחלטה בדבר פיצוי לפי סעיף 80 מותנית בהתקיימות שני תנאים: הראשון, זיכוי, או ביטול כתב אישום. השני, התקיימות אחת מהעילות הבאות: "העדר יסוד לאשמה" או קיומן של "נסיבות אחרות המצדיקות זאת". הנטל להוכחת כל אחת מהעילות המצדיקות החזר הוצאות הגנה מונח לפתחו של העותר להוצאות.

8. אמנם סעיף 80 הנ"ל מתייחס לזיכוי או חזרה מאישום לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי אך נקבע כי הוא חל גם במקרים בהם קובלנה בוטלה מאחת העילות המנויות בסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי. ר' למשל ע"פ"א (מחוזי-ת"א) 80159/02 **חוסר ישי נ' ארד** שם נקבע בין היתר: **"פרשנות לפיה לעולם יופטר קובל מתשלום הוצאות ו/או מסקנציה כספית אחרת גם אם קובלנתו תמחק או תבוטל מחמת אחת מעשר הסיבות המנויות בסעיף 149 לחסד"פ - אינה עולה בקנה אחד עם מטרת סעיף 80(א) לחוק העונשין ואינה דרה בכפיפה את עימו... לעניות דעתי, משמצא בית משפט כי דין קובלנה פרטית להתבטל מחמת סיבה כזו או אחרת, יש להתבונן על תהליך הביטול כעל זיכוי לכל דבר, וכפועל יוצא, לזכות את הנקבל בהוצאות"**.

9. בכל הקשור לשאלת הטלת הוצאות במסגרת הליך קובלנה אפנה לעק"פ (מחוזי-חיפה) 39697-06-17 **סולמונוב נ' פוגל**: **"נעיר כי בהליך הפלילי בו מעמידה המדינה נאשם לדין המגמה היא לצמצם את פסיקת ההוצאות בגין זיכוי נאשם לאותם מקרים חריגים בהם התנהלות המאשימה כלפי נאשם הייתה בחוסר סבירות [ראו: ע"פ 5695/14 סאלם עבד אלקאדר נ' מדינת ישראל (2.9.2015), סעיפים 17 - 19 לפסק דינה של כב' השופטת ברון והאסמכתאות שפורטו שם]. סבור אני כי בהליך של קובלנה, בה עושה אדם פרטי שימוש בהליך הפלילי ו"מעמיד לדין" אדם אחר, מבחן פסיקת ההוצאות צריך להיות דומה יותר לזה שבמשפט האזרחי ולפיו "בהעדר נסיבות מיוחדות, אין צידוק לכך שבעל דין שזכה במשפט ייצא בחסרון כיס"**.

10. אשר לעילת "היעדר יסוד לאשמה", על הנאשמות להוכיח "מצב קיצוני של אי סבירות בולטת" (ר' ע"פ 5205/05 **גואטה נ' מדינת ישראל**, ולא די בחוסר סבירות "רגילה". בענייננו, לא ניתן להתייחס למצב הראייתי בתיק. זאת מהטעם, שכתב האישום בוטל טרם שלב שמיעת הראיות, ואין לבית המשפט את הכלים להכריע בשאלה האם הקובלנה הוגשה ללא כל "יסוד לאשמה".

11. במקרה זה מתקיימת עילת "נסיבות אחרות המצדיקות". במסגרת עילה זו על בית המשפט לבחון נסיבות הקשורות בהליך עצמו ואופן ניהולו. לדוגמא: האם הקובלנה הוגשה בחוסר תום לב, אופן ניהול ההליך, האם הקובלת או הנאשמות תרמו להתארכותו שלא לצורך, אופן סיום ההליך, ועוד. יובהר כי לא מדובר ב"רשימה סגורה".

צודקות הנאשמות שהפנו לעיקרי החלטתי לביטול הקובלנה שם קבעתי בין היתר כי: **"הגשת הקובלנה כפי נוסחה, מהווה ניסיון בלתי ראוי לעקוף את הוראות חוק סדר הפלילי, והכל במטרה להצדיק הגשת קובלנה פלילית בעבירות שאין לבית המשפט סמכות לדון בהן במסגרת זו, ולכך אין לתת יד"...** **"במילים אחרות, הקובלנה הוגשה בעיקר לצורך השגת הרשעה, שתשמש את הקובלת לקידום ההליך האזרחי. כאמור, הליך הקובלנה לא נועד ליישוב יריבויות בין הצדדים, לא לצורכי ניגוח, ובוודאי שלא לצורך קידום הליך אזרחי מקביל. יש בהתנהלותה זו של הקובלת כדי להוות ניצול לרעה של הליכי משפט"** (ר' ס' 15, 19 ו-20 להחלטה מיום 13.12.21).

12. לציין שההליכים בתיק לא התארכו והתקיימו בו שני דיונים בלבד, כאשר לדיון הראשון הנאשמות לא

התייצבו עקב טעות משרדית ביומנן, ובהמשך הקובלנה בוטלה בטרם נשמעו ראיות.

13. במכלול הנסיבות, ובפרט נוכח הקביעה לפיה הקובלנה הוגשה בחוסר תום לב, ומתוך מטרה לקדם הליך אזרחי תוך ניצול הליכי משפט, אני סבור שיש לחייב את הקובלת בתשלום הוצאות הגנת הנאשמות.

גובה הפיצוי

14. בהתאם לסעיף 9 לתקנות סדר הדין (פיצויים בשל מעצר או מאסר), תשמ"ב-1982, הסכום המרבי לתשלום הוצאות הגנה של נאשם יהיה על פי המפורט בתוספת לתקנות. לאור האמור, ובשים לב לסכומים המצוינים בתוספת לתקנות, הרי שהסכום המרבי לתשלום הוצאות הגנה הינו ₪ 2,294 בגין לימוד התיק ושיבה ראשונה בתוספת מע"מ כדין.

15. נוכח העובדה שהנאשמת לא התייצבו לדיון הראשון, לא אטיל על הקובלת את הוצאות הדיון השני.

16. בנוסף, אינני סבור שנכון לעשות שימוש בסמכותי לקביעת סכום גבוה יותר. מדובר בתיק פשוט יחסית, הישיבה שהתקיימה לא התארכה יתר על המידה, ולא נשמעו ראיות.

17. אשר לעתירת הנאשמות להטיל על הקובלת את הוצאות הערעור, ספק אם הדבר מצוי בסמכות הערכאה הדיונית ובהתאם לא אדון בה. בהקשר זה יצוין, כי הקובלת חזרה בה מהודעת הערעור בטרם התקיים דיון בערעור.

18. כך גם לא מצאתי לנכון לתת משקל לטענות הקובלת בכל הנוגע לנסיבותיה האישיות. כאמור הקובלנה הוגשה בחוסר תום לב במטרה להשיג יתרון במסגרת תביעה אזרחית. מי שנוהג בחוסר תום לב צריך להביא בחשבון את תוצאות ההליך. לציין שלא מדובר בנסיבות אישיות חדשות ונסיבותיה האישיות כמפורט בתגובתה התקיימו גם במועד הגשת הקובלנה.

19. סוף דבר, אני מורה לקובלת לשלם לנאשמות את הוצאות הגנתה בסך של ₪ 2,294 בצירוף מע"מ כדין. ההוצאות תשולמנה עד ליום 20.7.22.

יש לשלם את סכום ההוצאות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן ההחלטה וזאת באחת מהדרכים הבאות:

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט' סיוון תשפ"ב, 08 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

בהחלטה נפלו מספר טעויות סופר ואני מורה על תיקון כדלקמן:

הפסקה האחרונה הוגדרה כסעיף 19.

לסעיף 19 הוספו המילים "הוצאות הגנתה". במקום המילה "פיצוי" נרשמה המילה "הוצאות". במקום המילים "גזר דין" נרשמה המילה "החלטה". נמחקה השורה בה נרשם כי ניתן לשלם בתשלומים.

להודיע לצדדים.